

Economic Policy Reforms Going for Growth - 2006 Edition

Summary in Swedish

Reformer av ekonomisk politik Att satsa på tillväxt

Sammanfattning på svenska

Sammanfattning

Under två senaste decennierna har levnadsstandarden i ett antal OECD-länder, i synnerhet Japan och några kontinentaleuropeiska ekonomier, hamnat ännu längre bakom toppländerna. Samtidigt har tillväxtpotentialen förbättrats i andra OECD-länder. Denna resultatskillnad innehåller åtskilliga lärdomar om konsten att bäst stimulera bärkraftig höjning av levnadsstandarden.

Den första upplagan av "Att satsa på tillväxt" (*Going for Growth*), som utgavs för ett år sedan, visade på några av dessa lärdomar. Med den introducerades en ny form av referensvärdesuppföljning, som kompletterade OECD:s traditionella, geografiskt och sektorsbaserade översikter. Med hjälp av strukturpolitiska indikatorer, med en noggrant kartlagd koppling till ekonomiska prestationer samt med stöd av specialkunskaperna inom OECD:s kommittéer och personal, härleder man fem ekonomipolitiska rekommendationer för varje OECD-medlem.

I fjolårsupplagan uppmärksammades främst arbets- och varumarknaderna. Den nu föreliggande andra upplagan följer upp de framsteg som gjorts på dessa områden. Därtill breddar den tillämpningsområdet för de indikatorer som ligger till grund för strukturövervakningsstudien, så att den beaktar sådana program som stimulerar innovationsbenägenheten, sedan länge erkänd som en av de viktigaste tillväxtmotorerna. I samma anda – låt vara mer på försök – undersöker denna upplaga av *Going for Growth* också hur reglering av aktiviteter på detta område påverkar den ekonomiska tillväxten. Slutligen ägnas visst utrymme åt en tillbakablick för överprövning av den måttstock som använts i utredningsarbetet för mätning av framgång.

Det första kapitlet ger en översikt av de framsteg som länderna har gjort det senaste året när det gäller att vidta åtgärder som ligger i linje med de policyprioriteringar som noterats i 2005 års upplaga av *Going for Growth*. Resultaten av ländernas försök att reformera sin ekonomiska politik i syfte att förbättra arbetskraftens produktivitet och utnyttjandegrad har granskats och de viktigaste konstaterandena sammanfattas enligt följande:

- Med avseende på policyprioriteringar för att höja arbetskraftens produktivitet är åtgärder i linje med fastställda policyprioriteringar på gång eller har redan vidtagits i syfte att lindra kontrollen av etableringar på varumarknader och andra konkurrenshämmande bestämmelser, att stärka uppbyggnaden av humankapital och att reformera flera andra överordnade beslutsfärer som påverkar arbetskraftens produktivitet.
- Med avseende på policyprioriteringar för att öka arbetskraftsutnyttjandet har några reformer i linje med fastställda policyprioriteringar – särskilt vad gäller de kontinentaleuropeiska länderna – i de flesta fall varken genomförts eller planerats. Så t.ex. är få åtgärder på gång för att reducera den fortfarande höga indirekta skatten på arbete efter vissa åldrar, skatteklar och tak för arbetskraftskostnader. En tydligare reformtendens kan iakttas på invaliditets- och sjukersättningsområdet.

Översikten är baserad på underlag för varje enskilt OECD-land (och Europeiska unionen i dess helhet), som innehåller mer detaljerad information om läget för var och en av de fem enskilda prioriteringarna (2:a kapitlet). Utöver lagstiftning eller andra beslut för genomförandet av reformer innehåller underlagen för de enskilda länderna redogörelser för tidigare reformstadier, exempelvis regeringsmeddelanden och lagförslag som framlagts för parlamenten.

Tredje kapitlet ger en jämförelse mellan ländernas satsningar på innovationer och utfallen därav, liksom mellan de politiska huvudområden som påverkar dessa utfall. Innovation har sedan länge varit en nyckelfaktor för den materiella levnadsstandardens utveckling, men utfallen av innovationssatsningarna är i allmänhet synnerligen osäkra, och vinsterna för samhället i dess helhet kan överstiga de privata företagens. För att uppmuntra innovationer har regeringarna därför infört olika former av incitament, t.ex. ekonomiskt stöd till privata forsknings- och utvecklingsprojekt finansiering av forskning på offentliga institutioner. Patentlagar och andra brukbara rättsmedel ger också uppfinnarna tidsbegränsade, exklusiva rättigheter till kommersiell exploatering av sina uppfinningar.

På senare år har de politiska beslutsfattarnas uppmärksamhet huvudsakligen inriktats på att öka bl.a. de ovannämnda åtgärdernas effektivitet för att på så sätt även förbättra innovationssystemens lönsamhet. Detta har icke blott finlipat verktygen för finansiering av forskning och utveckling, utan även lett till införandet av politiska program för förstärkning av växelverkan mellan näringslivet och de offentliga forskningsinstitutionerna.

Analysen av huvuddrivkrafterna, som genomgått i det tredje kapitlet, har använts för att ta fram en uppsättning nationellt anpassade policyrekommendationer för att främja innovationer. Dessa rekommendationer för alla OECD-länderna återfinns i underlag för varje enskilt land, redovisade i fjärde kapitlet. Samma tillvägagångssätt har använts för arbets- och varumarknader: identifierade svagheter i de politiska ramverken, parade med innovationsprestationer under genomsnittet eller svagheter i de mest direkta innovationsdeterminanterna (exempelvis kompetenser eller ekonomiska förutsättningar) tolkas som att det behövs reformer för att man ska komma närmare optimala rutiner.

När man studerar innovationsresultaten och de förtecknade policyrekommendationerna, framträder följande grupperingar av länder:

- Bland de ledande uppfinnarländerna finns bl.a. Norden, USA och Japan. De flesta av dem har kunnat glädja sig åt en stark produktivitetsökning under sistlidna decennium (Japan undantaget). Och de flesta av dem uppvisar en hög procentuell andel individer med postgymnasial utbildning. Flera av dem står dock inför utmaningen att intensifiera innovationsverksamheten i tjänstesektorn.

- I innovationstabellens botten finns Sydeuropa, där utbildningsreformer är påkallade, och Centraleuropa, där det behövs hårdare konkurrens på varumarknaden.
- I mitten ligger de engelskspråkiga länderna utom USA, där produktiviteten i allmänhet har uppvisat goda resultat. En gemensam uppgift bland dem är att stärka banden mellan den offentligt finansierade forskningen och industrin.
- De återstående länderna – i synnerhet Frankrike och Tyskland – tenderar att nå innovationsresultat över genomsnittet, men behöver stärka sina postgymnasiala utbildningssystem. De flesta av dem kan också förbättra kostnadseffektiviteten av de ekonomiska åtgärder som vidtagits för att stödja den privata sektorns forskning och utveckling.

Det femte kapitlet kastar visst ljus över kopplingen mellan reglering av finansmarknader och ekonomisk tillväxt. Finansmarknadssystemen har befunnits skilja sig avsevärt från land till land inom OECD med avseende på övergripande storlek, struktur, liksom i fråga om konkurrenstrycket på bank- och värdepappersmarknaderna. I viss utsträckning återspeglar dessa variationer rättsliga och regelverksrelaterade skillnader. I synnerhet gäller att regelverk, som upprätthåller överdrivet höga barriärer mot konkurrens i bankväsendet eller som ger alltför svagt skydd åt investerare på värdepappersmarknaderna, hämmar finansväsendets utveckling, vilket resulterar i svagare ekonomisk tillväxt. I detta kapitel redovisas faktiskt resultat av erfarenhetsbaserade analyser, som visar att sådana sektorer som är mer beroende av externt kapital växer snabbare än länder, där regleringen är mer inriktad på att främja finansmarknadernas utveckling.

I det sjätte kapitlet görs en bedömning av hur mycket bruttonationalprodukten (BNP) per capita kan användas som ett någorlunda tillförlitligt mått på generellt välstånd. Andra statsfinansiella mätinstrument är sannolikt bättre lämpade för detta ändamål, men de finns inte lätt till hands och är i vart fall nära korrelerade med BNP i de flesta OECD-länder. Belysande beräkningar för att "sträcka ut" BNP till att inkludera fritid, inkomstdelning inom hushåll och distributionsfaktorer tyder på att rangordningar av länder på grundval av dessa indikatorer och BNP per capita i allmänhet liknar varandra. Allmänt gäller att BNP per capita förblir ett avgörande kriterium för varje bedömning av välstånd, men behöver kompletteras med andra mått för att man ska få en heltäckande bild av välståndet.

© OECD 2006

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

De kan beställas gratis från OECD:s nätbokhandel

www.oecd.org/bookshop/

Närmare upplysningar lämnas av *OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate.*

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
F-75116 Paris
Frankrike

Besök vår nätplats www.oecd.org/rights/

